

[Poulsgaard]

der i Vejle i går snakkede om, at vi ikke kom tilbage til de gode, gamle dage. Jo, fru socialminister, vi kan komme tilbage til de gode, glade 1960'ere og 1970'ere, hvis vi bare skærer ned på den offentlige sektor og giver forældrene noget mere frihed, men dér er det simpelt hen, at vore veje skilles.

Jeg kan overhovedet ikke fatte, at hr. Henrik Toft fra venstre kan sige her, at der er et flertal for, at det er forældrene, der skal styre børnene. Hvor i himlens navn er det flertal henne? Næsten alle, der har været heroppe, har jo faktisk støttet dette makværk, og nu skal vi til at lave børnepolitik. Vi skal ikke lave nogen speciel børnepolitik. Vi skal lave et sundt samfund, hvor frie mennesker kan udfolde sig.

Dengang denne betænkning kom, stod der i Aktuelt på forsiden, at børn har det så skidt i Danmark. Jeg blev helt syg, da jeg læste den forside. Hvad er det for nogle børn, der har det så skidt i Danmark? I alle de kredse, jeg færdes, ser jeg sunde, raske og frodige børn, men alligevel har børn det skidt.

Nej, det, som dette drejer sig om, er det, som fru Ingerlise Koefoed så glimrende og fremragende gav udtryk for. Vi bruger nu 1,3 mia kr. på biblioteksvæsen; så har vi altså 1,3 mia kr. mindre at gøre godt med for de ældre, de syge, de åndssvage og andre grupper af socialt svage, som socialministeren så rigtigt siger. Men skulle det stå til fru Ingerlise Koefoed, så skulle der på hver vuggestue, i hver børnehave og på hvert fritidshjem stå et komplet bibliotek til rådighed med kassettebånd, videobånd og bøger. Jeg ved ikke, om det skal være den bog, som jeg har her f. eks., der skulle stå der. Jeg har lyst til at citere fra den, men jeg ved, at vi nu har en meget liberal næstformand i stolen – havde vores formand været der, var det simpelt hen blevet nægtet mig at citere – og derfor skal jeg ikke misbruge næstformanden. Men jeg beder jer læse den bog og så se, om I synes, det er sådan noget, man skal bruge kulturmillionerne til, og om det måske er det, der skal stå rundt om på bibliotekerne.

Så vil fru Lone Dybkjær til at fortælle eventyr, og det vil jeg så sandelig også. Man skulle faktisk tro, at flertallet i denne sal finder sig i eventyrenes verden, dér, hvor prinsen får prinsessen og det halve kongerige og gaverne regner ned fra himlen, for det vil jo koste det fuldstændig vanvittige og ublu at

følge bare en lille smule af dette her. Hvor vil I tage pengene fra? I skylder ærlig talt anstændigvis en forklaring på, hvor I vil tage pengene fra. Jeg ved da godt, at vi snart skal have kommunevalg, og der er da stemmer i den slags ting her, men jeg synes, det er for dårligt at bruge børnene i sin politik. Vi er absolut ikke bedre herinde, end pædagogerne er, for vi skyder jo også børnene foran os og bruger dem, så vi kan få nogle stemmer her op til det kommunevalg, der nu skal være.

Det er simpelt hen en rystende diskussion, og vi fik da også hele indvandrerproblemet ind i den. Uha, så godt vi skal gøre det for indvandrerne. Ja men socialdemokrati, kan I da ikke snart forstå, at når vi sidder i suppedasen, er det, fordi I har været så venlige og så elskværdige? Der er ikke den gruppe, der ikke skulle støttes i alle ender og kanter. Vi andre behøver ikke at være nogle slemme fyre, der vil alt det onde her i livet. Vi vil bare gøre det gode for de børn, der vokser op efter os. De skal ikke vokse op i et forældet og forarmet samfund, de skal vokse op i et sundt samfund.

Man kan faktisk godt elske børn uden at behøve at gå ind for børnekommissionens betænkning. Det er simpelt hen et stykke bestilt arbejde, og det er simpelt hen rystende. Herinde må man give op, for her lades alt håb ude, men der er trods alt håb, for jeg ved, at de menige socialdemokrater ude i landet, der slider på fabrikker, kontorer og andre steder, ikke bakker dette makværk op.

Birthe Nielsen (SF):

Det er med beklagelse, jeg må konstatere, at jeg faktisk ikke fik svar på nogle af de spørgsmål, jeg stillede til socialministeren.

Når socialministeren siger til mig, at det var dog en forfærdelig jammer, må jeg ærligt tilstå, at de ting, jeg oplyste, har jeg kunnet læse mig frem til i børnekommissionens betænkning, som jeg synes er vældig udmærket, og som jeg har haft meget glæde af at sætte mig ind i. Bl. a. pegede jeg på i mit indlæg heroppe, at børnekommissionen mente, at nogle af de kortsigtede ting, man kunne løse, drejede sig om daginstitutionspolitikken, som er en af de alvorligste ting, børnekommissionen peger på. Jeg kan se af ministerens redegørelse, at hun ikke er enig med børnekommissionen om, at man bygger daginstitutio-